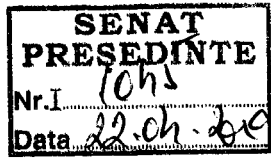

Telefon: 021.319.31.82
Fax: 021.411.18.78E-mail: cancelariaordinelor@presidency.ro
Web: www.presidency.roNr. CA/...../.....2019
445/19.04.2019

Nesecret

Către:

SENATUL ROMÂNIEI

Domnului președinte CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Stimate domnule președinte,

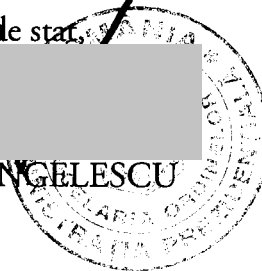
Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, Cererea de Reexaminare formulată de domnul **Klaus-Werner Iohannis**, Președintele României, asupra *Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.*

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **Nicolae-Liviu Dragnea**, președintele Camerei Deputaților.

Cu deosebită stimă și considerație,

Consilier de stat

GHEORGHE ANGELESCU

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 19 aprilie 2019

Domnului Nicolae - Liviu Dragnea
Președintele Camerei Deputaților

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE asupra

Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție

Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție vizează măsuri legislative tranzitorii prin care se instituie o procedură derogatorie de la dispozițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 207/2018, privind numirea provizorie în funcții de conducere și de execuție a procurorilor din cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, denumită în continuare SIIJ. Distinct de criticile de neconstituționalitate ce au format obiectul Deciziei Curții Constituționale nr. 137/2019 - comunicată, în temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție, Președintelui României la data de 12 aprilie 2019 - considerăm că legea menționată se impune a fi reexaminată de Parlament, pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (SIIJ) a fost înființată prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale cărei prevederi au intrat în vigoare în data de 23 iulie 2018.

Potrivit art. III din această lege „(1) Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție începe să funcționeze în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (2) Cauzele de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție înregistrate la orice structură de parchet și nesoluționate până la data la care secția este operațională se înaintează spre soluționare Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, de îndată ce aceasta este operațională”.

În data de 10 octombrie 2018, Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență nr. 90/2018, stabilind o serie de măsuri tranzitorii privind operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

Având în vedere că dispozițiile ce reglementează organizarea și funcționarea SIIJ au fost modificate și completate în ce privește încadrarea procurorilor din cadrul SIIJ, ulterior adoptării OUG nr. 90/2018, succesiv, prin OUG nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, prin OUG nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv prin OUG nr. 12/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției - toate aflate în procedură legislativă - apreciem că, pentru respectarea principiilor clarității și previzibilității normelor juridice, se impune o abordare unitară din partea Parlamentului cu privire la aceste ordonanțe de urgență.

Astfel, prin OUG nr. 92/2018 au fost operate intervenții legislative asupra dispozițiilor art. 88² și ale art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004. De asemenea, OUG nr. 7/2019 a introdus mai multe dispoziții, respectiv: alineatul (6) la art. 88¹, alineatele (11¹) și (11²) la articolul 88⁵, litera e) la alineatul (1) al art. 88⁸ și a modificat lit. d) a alineatului (1) al art. 88⁸ din Legea nr. 304/2004. Totodată, prin art. II din OUG nr. 12/2009 au fost introduse în cuprinsul Legii nr. 304/2004 două noi articole ce vizează SIIJ, și anume art. 88¹⁰ și art. 88¹¹.

Față de cele arătate și față de domeniul de reglementare al legii supuse reexaminării, apreciem că se impune reanalizarea acesteia, prin corelare cu proiectele de acte normative aflate pe agenda Parlamentului, astfel încât să fie adoptată o reglementare unitară.

Dincolo de necesitatea unei viziuni unitare asupra soluțiilor legislative referitoare la SIII, considerăm că procedurile legislative aflate în derulare cu privire la ordonanțele de urgență mai sus menționate reprezintă cel mai potrivit context pentru Parlamentul României de a-și aduce la îndeplinire obligațiile în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție.

Astfel, în ceea ce privește Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, atât prin ultimul raport MCV, cât și prin opiniile Comisiei de la Veneția pronunțate cu privire la modificările aduse legilor justiției, au fost formulate ample observații ce privesc înființarea, dar și modul de funcționare al acestei secții. Or, prin prisma dispozițiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alin. (2)”, considerăm că aceste documente ale organismelor europene, inclusiv rapoartele GRECO, nu pot fi ignorate de Parlamentul României.

Din această perspectivă, în jurisprudența sa, analizând Decizia 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 354, din 14 decembrie 2006, Curtea Constituțională a reținut că în privința invocării prevederilor art. 148 alin. (4) din Constituție, potrivit art. 2 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, parte a tratatului de aderare, ratificat prin Legea nr. 157/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005, „de la data aderării, dispozițiile tratatelor origine și actele adoptate de instituții și de Banca Centrală Europeană înainte de aderare sunt obligatorii pentru Bulgaria și România și se aplică în aceste state în condițiile stabilite prin aceste tratate și prin prezentul act” (Decizia nr. 104/2018).

În aceeași decizie, Curtea a statuat că aderând la ordinea juridică a Uniunii Europene, România a acceptat ca, în domeniile în care competența exclusivă aparține Uniunii Europene, indiferent de tratatele internaționale pe care le-a încheiat, implementarea obligațiilor rezultate din acestea să fie supusă regulilor Uniunii Europene. În caz contrar, s-ar ajunge la situația nedorită ca, prin intermediul obligațiilor internaționale asumate bi-sau multilateral, statul membru să afecteze grav competența Uniunii și, practic, să se substituie acesteia în domeniile menționate. Așadar, în aplicarea art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, România

aplică cu bună-credință obligațiile rezultate din actul aderării, neinterferând cu competența exclusivă a Uniunii Europene, și, astfel cum a stabilit în jurisprudența sa, în virtutea clauzei de conformare cuprinse chiar în textul art. 148 din Constituție, România nu poate adopta un act normativ contrar obligațiilor la care s-a angajat în calitate de stat membru.

Mai mult, chiar în Decizia nr. 137/2019 pronunțată de Curtea Constituțională cu privire la această lege, la paragraful nr. 100 s-a statuat caracterul obligatoriu pentru statul român al Deciziei nr. 2006/928/CE de instituire a mecanismului MCV.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**